

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

1. Disciplina in habitu; quid Religiosus debeat cauere & quid quærere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

quis dediscere linguam maternam, sic vix longam peccati cōsuetudinem. Consuetudo mala est sicut gutta quæ subintravit ossa, quæ vix expellitur. Ossa eius replebuntur vitiis adolescentiæ. Difficilè reuocantur ad salutem, qui vi consuetudinis trahuntur ad damnationem. Eos qui trahuntur ad interitum, liberare non cesses. Difficile est retinere equum, qui inchoauit cursum suum: sic difficile est corrigere eum qui consuetus est malis. Nullus est, qui agat pœnitentiam super peccato suo, dicens: Quid feci? Omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens in prælium.

Iob. 20.

Pro. 24.

Hier. 8.

I N C I P I T T E R T I A P A R S,
in qua agitur de quatuor partibus disciplina. Primum caput de disciplina in habitu, in quo ostenditur, quid Religiosus debeat cauere, & quid querere.

CAPVT I.

Sequitur de partibus Disciplinae. Hugo de S. Victore. Quatuor sunt in quibus seruanda est disciplina, scilicet in habitu, in gestu, in locutione, & comestione. Cauendum est seruo Dei, qui in religione est, ne humilitatem vestium, quam religio requirit, erubescat: & ne vestibus malè placere quærat: vel ne ex eis apud homines gloriã affectet: & ne secundum prudentiã carnis carni suæ suauia procuret. Ad necessitatem vestes habeat:

E 2

quam

*In Apolog.
ad Guliel.
Abbatem,
cap. penult.
post. med.*

1. Timot. 6.

Hesber. 14.

*In 3. regula
cap. 18.*

Eccl. 11.

*In meditat.
cap. 2. a.
med.*

quam determinat Bernardus, loquens de illo verbo Actuum 4. Diuidebatur singulis, prout cuique opus erat, hoc est, inquit, quantum ad indumentum, vt nuditatem tegetet, & frigus repelleret. Augustinus: Tibi pura vestis circumdetur: non ad pulchritudinem, sed ad necessarium tegumentum: ne de exquisitis vestibus, alteram turpitudinem assumes. Habentes alimenta, & quibus tegamur, his contenti sumus. In religione humilitas vestium est gloriosa; superbia verò ignominiosa. Augustinus de se dixisse legitur: Fateor, de pretiosa veste erubesco. Non decet hanc professionem, non decet hanc admonitionem, nec decet hæc membra, nõ decet hos canos. Tu scis quòd abominer signum superbiæ, & gloriæ meæ. Non debet querere seruus Dei corporalem ornatũ, quo placeat mundo: sed spiritualement, quo placeat Deo. Augustinus in regula: Nõ affectetis vestibus placere, sed moribus. Confusi sunt, qui per talia hominibus placent, quoniam Deus spreuit eos. Non debet etiam ex vestibus gloriam querere. In vestitu ne glorieris vnquam. Bernardus: Qui de veste gloriatur, similis est furi glorianti de cauterio: quia propter peccatum Adæ introductus est vsus vestium. Non est gloriosus homini (cũ sit creatura valde nobilis) ornatus, quem à vilibus creaturis (vtputa irrationalibus inanimatisq;) mendicat. Omnis gloria filiæ regis ab intus esse debet. Ornatus decet animam tanquã dominam: & non carnem, ancillam. Bernard. Magna abusio, & nimis magna, dominam ancillari, & ancillam

ciam dominari. Superbus vult ornari exteriorius, humilis interiorius. Ioan. 6. Eum qui venit ad me, non eiciam foras. Glos. Superbi est foras eici, qui nihil habet in bono interiori: nec hic, nec in futuro. Bernard. Fusi sumus exteriorius, & de regno Dei, quod intra nos est, relictis veris & perennibus bonis, foris quærimus vanam consolationem de vanitatibus & insaniis falsis: & iam religionis antiquæ non solum virtutem amissimus, sed nec speciem retinemus. Ecce ipse habitus noster, quod & dolens dico, qui & humilitatis solebat esse insigne, à Monachis nostri temporis in signum portatur superbiæ. Vix in nostris provinciis inuenimus quo vestiri dignemur. Miles & monachus ex eodem panno pariuntur sibi cucullam & clamydem. Cōscientiæ & non carni, procuranda est suauitas. Bernard. Christus qui non fallitur, elegit quod carni molestius: id ergo melius, & magis eligendum est. Idem. Memento quod asperior cardo facit pannum leuiorem, & conuersatio conscientiam.

*Glos. ordin.
ad illud: ad
me veniet.
In Apolog.
ad Guliel.
Abbat. cap.
penult. post
medium.*

Quod 12. possunt esse reprehensibilia in habitu.

CAPVT II.

ET notandum quod in habitu multa possunt esse reprehensibilia: de quibus 12. tangere sufficiat. Primum est nimia pretiositas. Secundum est nimia subtilitas. Tertium mollities. Quartum nimius nitor. Quintum compositio irreligiosa secundum sæculi vanitatem. Sextum indecens coaptatio, quæ atteditur in modo portandi. Septimum exquisita extraneitas. Octauum immuditia. Nonum nimia breuitas. Decimum

E 3

nimia